

Muts i a la gàbia? De cap manera

No és cap protesta, és una presa de consciència

L'única manera legítima de canviar els afers públics és mitjançant el consentiment explícit dels ciutadans. Quan una majoria de ciutadans reclama la possibilitat de modificar substancialment l'ordenament polític, i ho fa des dels principis democràtics, incloent-hi la protecció de les minories i el respecte als drets humans, el vot és l'única via acceptable per a saber les preferències dels afectats per aquests canvis. Aquesta legitimitat és digna d'especial protecció quan qui té voluntat d'exercir-la és una minoria territorial dins d'un estat liberal. Qualsevol intent d'obstruir l'expressió d'aquest o altres consentiments, quan existeix el consens polític per a fer-lo efectiu, suposa un atac frontal als principis fonamentals de la democràcia, el govern representatiu i la llibertat política, col·lectiva i individual. Un estat que gosa vulnerar aquests fonaments s'aboca a la pèrdua de tota legitimitat.

La societat catalana i els seus representants han procurat negociar en tot moment amb l'estat i han demostrat la voluntat de seguir els canals legals dins el marc espanyol. L'estat només ha emprat la legalitat per a negar als ciutadans de Catalunya la possibilitat d'expressar-se. No tracta els catalans com a ciutadans, sinó que els condemna a ser una minoria permanent sotmesa al silenci.

Quan en el curs normal dels afers públics, la voluntat políticament expressada per una minoria territorial, cultural o religiosa és sistemàticament alterada segons les preferències d'una majoria; quan els marcs legals que han de servir per a articular les divergències ideològiques i la diversitat cultural són corromputs per l'ús arbitrari dels poders coercitius; quan els pactes, acords i consensos polítics en el si d'una comunitat política reconeguda, o entre aquesta comunitat i la majoria que opera des de les institucions de l'estat, manquen de garanties legals i polítiques; quan la divisió de poders és sistemàticament vulnerada amb l'ajut de les interpretacions arbitràries del marc legal, l'única legitimitat disponible és en mans del cos electoral, això és, el poble.

El cos electoral català, això és, el poble de Catalunya, ha expressat reiteradament el desacord amb la manera que té l'estat espanyol de fer efectiva políticament la diversitat real que encarna el seu *demos*. L'últim episodi d'aquest desacord, l'elaboració d'un Estatut d'Autonomia per part de la cambra de representants catalans, la posterior devaluació del seu contingut per part de les Corts espanyoles, l'aprovació en referèndum per part del poble de Catalunya i la definitiva reinterpretació, aigualiment i restricció de les parts substancials del text per part del Tribunal Constitucional més partidista i arbitrari de la breu història democràtica d'Espanya, ha originat l'aparició d'un moviment polític que proposa la creació d'un nou estat separat d'Espanya, que estableixi una relació d'igualtat i llibertat amb les institucions que el poble espanyol es vulgui donar en endavant. En aquestes circumstàncies, l'única legitimitat rau en el consentiment informat i explícit del poble de Catalunya. Ciutadans, societat civil i partits polítics han expressat els darrers anys i de manera continuada la voluntat de celebrar un referèndum i/o consulta que permeti a les autoritats competents d'actuar segons les preferències del cos electoral. Tres quartes parts del Parlament han aprovat una llei que permet de formalitzar aquesta legitimitat, dues terceres parts del Parlament han aprovat la necessitat de celebrar una consulta el dia 9 de novembre de 2014 amb una pregunta concreta sobre el canvi de l'*statu quo* i/o la independència, i el president de la Generalitat, en representació del govern i del Parlament, ha signat un decret que convoca el cos electoral a expressar la seva opinió sobre aquesta qüestió transcendental.

Tots els passos han estat consensuats amb la màxima formalitat, a partir d'arguments raonables i homologables a qualsevol democràcia, i sota l'escrutini del debat públic. Al seu costat, expressions de democràcia informal, reiterats i històrics per la quantitat de gent que han congregat, en forma de manifestacions, debats, manifestos, etc., suposen l'apuntament i la legitimitat popular d'aquesta voluntat democràtica.

El Tribunal Constitucional espanyol, a petició del govern de l'estat, ha suspès la llei de consultes aprovada pel Parlament de Catalunya i el decret de convocatòria de la consulta del 9 de novembre. D'aquesta manera, ha fet efectiva la prohibició de l'expressió democràtica del poble de Catalunya, però, alhora, ha legitimat automàticament el dret d'autodeterminació dels ciutadans i les institucions del país.

Una voluntat política democràtica impossible d'expressar pels canals formals i acceptats per consens és una voluntat política empresonada. Tant si el sistema ho condona com si no, el contingut és el mateix: la democràcia ha estat empresonada.

Un grup de ciutadans privats, promotors de la campanya #Mutsialagàbia, hem decidit de cridar l'atenció sobre aquest fet de profunda gravetat amb un gest simbòlic: l'abandonament d'urnes dins de gàbies en l'espai públic de les nostres ciutats. El costum i el curs normal dels afers polítics tendeixen a fer passar per alt la gravetat de fets com aquest. Prohibir la consulta és arrabassar la legitimitat popular, segrestar els consensos entre ciutadans i empresonar les llibertats fonamentals. N'hi ha prou de prohibir l'exercici del consentiment polític per vulnerar la naturalesa de totes les garanties i llibertats públiques. Cap equilibri polític no justifica aquesta prohibició.

#Mutsialagàbia es també una manera d'expressar l'absurditat de la prohibició. L'estat, l'exercici del poder, només és possible si els ciutadans ho permeten amb les seves accions i conviccions. Un vot dins d'una gàbia continua essent un vot. En democràcia, la llibertat és impossible de silenciar. La llibertat de quedar-nos o marxar d'Espanya ens pertany. La llibertat de fundar o no un estat igual que els altres ens pertany. La llibertat de consentir el poder sobre la nostra comunitat ens pertany. Aquesta gàbia és mental: és feina nostra alliberar els vots.

Convidem tots els ciutadans, sigui quina sigui la seva preferència política, a penjar gàbies als balcons, finestres i terrasses, amb una urna o un vot a dins, perquè ni ara ni mai no s'esborri de la memòria col·lectiva el dia que les llibertats democràtiques de tots van ser prohibides i empresonades.

Aquest acte no és cap protesta, és una presa de consciència.

*Si voleu fer fotografies d'urnes o vots engabiats, podeu fer-les circular a Twitter amb l'etiqueta **#Mutsialagàbia***